

OKRESNÁ PROKURATÚRA GALANTA

Hlavná ulica 987/25, 924 29 Galanta 1

1 Pv 146/25/2202-4

Galanta, 05.05.2025

U Z N E S E N I E

Námestníčka Okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta, v trestnej veci obvineného Mgr. Juraja Šeligu, PhD., [REDACTED] v Dolnom Kubíne, trvale bytom [REDACTED] vedenej pre prečin podnecovania podľa § 337 Trestného zákona, takto

r o z h o d l a :

Podľa § 230 odsek 2 písmeno e) Trestného poriadku

z r u š u j e m

uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Galante, Odboru kriminálnej polície, spisovej značky ČVS: ORP-125/1-VYS-GA-2025 zo dňa 28.04.2025, ktorým bolo podľa 199 odsek 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin podnecovania podľa § 337 Trestného zákona, a podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie Mgr. Jurajovi Šeligovi, PhD., [REDACTED] v Dolnom Kubíne, trvale bytom [REDACTED] pre prečin podnecovania podľa § 337 Trestného zákona,

pretože je **v celom rozsahu nezákonné.**

O d ô v o d n e n i e :

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Galante, Odboru kriminálnej polície (ďalej len „vyšetrovateľ PZ“) uznesením ČVS: ORP-125/1-VYS-GA-2025 zo dňa 28.04.2025 (ďalej len „citované uznesenie“) podľa 199 odsek 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre prečin podnecovania podľa § 337 Trestného zákona, a podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie Mgr. Jurajovi Šeligovi, PhD. [REDACTED] v Dolnom Kubíne, trvale bytom [REDACTED] pre prečin podnecovania podľa § 337 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

Obvinený v presne nezistenom čase dňa 21.02.2025 na verejnom zhromaždení v obci Veľká Mača, pred rodinným domom so súpisným číslom 558, pri príležitosti siedmeho výročia smrti Jána Kuciaka a Martiny Kušnírovej ako

podpredseda mimoparlamentnej strany Demokrati, vo svojom verejnom prejave, pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami, okrem iného uviedol:

„Ja z tohto miesta naozaj zaprisahávam Petra Pellegriniho, aby nedal amnestie ľuďom, aby to nezahlil do nejakého balíka, pri nejakom štátnom sviatku alebo čom, aby sa ľudia ako Kočner dostali von. Lebo sme zažili a ako tu stojíme, ako nám rozprávali, že nezrušia Špeciálnu prokuratúru. Zažili sme ako sme museli bojovať Špecializovaný trestný súd a ako teraz Danko plakal v televízii, že sme išli do vlády, myslím oni, že chceli rušiť Špecializovaný trestný súd. A z tohto miesta je to aj odkaz Borisovi Suskovi, lebo Kočner podal dovolanie a tam minister môže tak ako Kováčika, ho prepustiť, respektíve mu pozastaviť výkon rozhodnutia, čo znamená, že by, že by mohol chodiť po slobode. Dámy a páni to Vám hovorím za seba, aby som do toho neťahal politickú stranu, ak toto urobíte, vaše dni v politike skončili a ten palác bude zbúraný. A to ministerstvo bude zbúrané, či už obrazne a možno aj fyzicky. Opakujem, a kľudne ma obviňte z čoho chcete, zaprisahávam vás, ak idete robiť kroky, ktoré pustia Kočnera a ďalších, ste skončili, lebo my vieme, my vieme čo všetko o Vás Kočner vie...“, pričom o uvedenom prejave vyhotovený audiovizuálny záznam zverejnil na sociálnej stránke Facebook, čím verejne podnecoval k spáchaniu trestného činu, teda jeho je spôsobilý vyvolať u iných osôb rozhodnutie spáchať trestný čin.

Podľa § 230 odsek 2 písmeno e) Trestného poriadku s použitím § 230 odsek 1 Trestného poriadku, je prokurátor pri výkone dozoru nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní oprávnený zrušiť nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutie policajta.

V zmysle § 199 odsek 1 Trestného poriadku „Ak nie je dôvod na postup podľa § 197 odsek 1 alebo 2, policajt začne trestné stíhanie bez meškania, najneskôr však do 30 dní od prijatia trestného oznámenia, ak ho treba doplniť. Trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia.“

Podľa § 199 odsek 3 Trestného poriadku „Uznesenie o začatí trestného stíhania musí obsahovať opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za akých k nemu došlo, o aký trestný čin v tomto skutku ide, a to jeho zákonným pomenovaním a uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona. Uznesenie neobsahuje odôvodnenie.“

Podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku „Ak na základe trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania je dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia. Na rozdiel od začatia trestného stíhania podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku sa pre postup podľa ustanovenia § 206 odsek 1 Trestného poriadku vyžaduje, aby všetky okolnosti nasvedčovali tomu, že bol

skutočne spáchaný trestný čin a navyše, ktorá osoba je dôvodne podozrivá z jeho spáchania.“

Podľa § 206 odsek 3 Trestného poriadku „Uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať označenie osoby, voči ktorej sa vznáša obvinenie, opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom, zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona a skutočností, ktoré odôvodňujú vznesenie obvinenia.“

Podľa § 2 odsek 1 Trestného poriadku „Nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.“

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku „Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.“

Podľa § 176 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku „Uznesenie musí obsahovať odôvodnenie, ak zákon neustanovuje niečo iné.“

Podľa § 176 odsek 2 Trestného poriadku „V odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.“

Vyšetrovateľ PZ právne kvalifikoval protiprávne konanie obvineného ako trestný čin podnecovania podľa § 337 Trestného zákona.

Preskúmaním citovaného uznesenia, ako i na vec sa vzťahujúceho vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Galante, Odboru kriminálnej polície ČVS: ORP-125/1-VYS-GA-2025, som dospela k záveru, že citované uznesenie je tak v časti začatia trestného stíhania, ako aj v časti vznesenia obvinenia, teda v celom rozsahu, predčasné, neopodstatnené a nezákonné, v rozpore s § 2 ods. 1, ods. 10 Tr. por., § 206 ods. 1 Tr. por., § 176 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 337 Tr. zák.

Vyšetrovateľ PZ nepostupoval v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami, nakoľko z obsahu vyšetrovacieho spisu, a to z trestného oznámenia, a zo zabezpečeného audiovizuálneho záznamu (len časť) nevyplynuli také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu podnecovania podľa § 337 Trestného zákona. Vyšetrovateľ PZ postupoval v rozpore s ustanoveniami § 199 odsek 3 Trestného poriadku a § 206 odsek 1 Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 2 odsek 1, odsek 10 Trestného poriadku, keďže uznesenie o začatí trestného stíhania vydal predčasne, na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a zároveň v rozpore so zisteným skutkovým stavom, keďže jeho skutková veta nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, a zároveň je v otázkach naplnenia zákonných znakov trestného činu uznesenie nedostatočne odôvodnené.

Dňa 14.03.2025 bolo Okresnou prokuratúrou Galanta odovzdané trestné oznámenie oznamovateľa JUDr. Dávida Lindtnera, advokáta advokátskej kancelárie KALLAN Legal, s.r.o., zo dňa 26.02.2025 (podané elektronicky), na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Galante, Obvodné oddelenie Policajného zboru Sládkovičovo, na ďalší služobný postup, nakoľko z obsahu trestného oznámenia vyplynulo, že oznamovateľ zastáva názor, že protiprávne konanie vykazuje známky trestného činu podnecovania podľa § 337 Trestného zákona. V obsahu odovzdania dozorovou prokurátorkou bolo uvedené, že je potrebné dopočuť oznamovateľa, ako aj podozrivú osobu, a zabezpečiť všetky náležité listinné podklady, za účelom ďalšieho zákonného postupu. V obsahu trestného oznámenia oznamovateľ uviedol, že dňa 21.02.2025 sa vo Veľkej Mači uskutočnila tlačová beseda mimoparlamentnej politickej strany Demokrati, ktorá bola prostredníctvom Facebookového profilu vysielaná naživo. Súčasťou tejto konferencie bolo aj vystúpenie podozrivého, v ktorom uviedol viaceré skutočnosti (časť uvedená v skutku citovaného uznesenia). Oznamovateľ uvádza, že podozrivý vo svojom mediálnom vystúpení uviedol, že palác (v kontexte svojho prejavu a odkazu na Petra Pellegriniho tým myslel prezidentský palác) a ministerstvo (v kontexte svojho prejavu a odkazu na ministra spravodlivosti Borisa Suska tým myslel ministerstvo spravodlivosti) budú zbúrané. Uvedené konanie napĺňa znaky daného trestného činu podnecovania podľa § 337 Trestného zákona, nakoľko páchatel mal podľa jeho názoru vyzývať k protiprávnemu konaniu spoločnosti.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplynulo, že dňa 24.03.2025 riaditeľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Galante, rozhodol opatrením č. ORPZ-GA-OKP-2025/003631-001 zo dňa 24.03.2025 o tom, že podľa článku 4 písmena b) Príkazu prezidenta Policajného zboru č. p. PPZ-OKP1-2024/044646-001 zo dňa 27.08.2024, **prikazuje vecnú príslušnosť** predmetnej trestnej veci, Odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Galante z dôvodu, že vo veci je potrebné začať trestné stíhanie, nakoľko vec sa vyznačuje náročnosťou na dokazovanie, avšak neuviedol, v čom daná náročnosť spočíva a čím sa vyznačuje.

Vo vyšetrovacom spise sa nachádza **audiovizuálny záznam zo dňa 21.02.2025, na CD nosiči, s dĺžkou prehrávania 2 minúty a 2 sekundy, s názvom „video Demokrati“.**

Ďalej bola do vyšetrovacieho spisu zabezpečená **lustrácia REGOB** na osobu Mgr. Juraj Šeliga, PhD., [REDACTED] (nemá záznam).

Podľa § 337 Trestného zákona, kto verejne podnecuje na trestný čin alebo verejne vyzýva na hromadné neplnenie dôležitej povinnosti uloženej zákonom alebo na jeho základe, alebo na závažné porušovanie verejného poriadku, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Za *podnecovanie* sa považuje každý prejav, ktorý je spôsobilý vyvolať u iných osôb rozhodnutie spáchať trestný čin, neplniť dôležitú povinnosť uloženú zákonom alebo na jeho základe, alebo závažne porušovať verejný poriadok. Z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty je bezvýznamné, či došlo ku konaniu, na ktoré páchatel podnecuje. Podnecovanie na *neplnenie dôležitej povinnosti uloženej zákonom alebo na jeho základe* (môže ísť o platenie koncesionárskych poplatkov, povinnú školskú dochádzku, atď.) je trestné len vtedy, **ak páchatel vyzýva na jej hromadné neplnenie** – t. j. aby takúto povinnosť neplnil väčší počet ľudí.

Zo skutkovej vety citovaného uznesenia, nie je možné relevantne posúdiť naplnenie zákonných znakov objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu podnecovania podľa § 337 Trestného zákona. Vyšetrovateľ PZ v skutkovej vete uznesenia obmedzil skutok len na obsah vytrhnutej časti verejného prejavu, ktorý sa uskutočnil v obci Veľká Mača, pričom išlo o prejav verejný, prezentovaný do súkromnej televízie, v rámci ktorého obvinený uvádzal skutočnosti preukazujúce nespokojnosť so súčasnou politickou situáciou, poukázal na prepustenie osoby Kováčika pri podávaní mimoriadneho opravného prostriedku dovolania, kde uvedené prirovnal k tomu, aby sa takáto situácia nezopakovala aj s „Kočnerom“, inak môže prísť aj k závažnejším následkom, pričom ak k tomuto dôjde, bude zbúraný palác a iné budovy (ministerstvo a iné). Skutková veta (tak ako ju naformuloval vyšetrovateľ PZ) daného uznesenia žiadnym spôsobom neobsahuje opis daného protiprávneho konania, ktoré by obsahovalo podozrenie z predmetného trestného činu, vyšetrovateľom uvedený popis konania podozrivého už sám o sebe nevykazuje známky protiprávneho konania, uznesenie je arbitrárne, a nie je ani len preskúmateľné. V závere skutku je uvedené, že o tomto je vyhotovený audiovizuálny záznam, ktorý bol uverejnený na sociálnej sieti.

Objektívna stránka daného prečinu spočíva v tom, že páchatel verejne podnecuje iných k spáchaniu trestného činu. K naplneniu tejto skutkovej podstaty je

potrebné, aby prejav páchatel'a mal schopnosť vyvolať u iných osôb rozhodnutie o spáchaní trestného činu, alebo rozhodnutie o neplnení si povinností uložených zákonom, pričom sa vyžaduje, aby podnecovanie bolo úmyselné, a jeho obsah mal jasný a konkrétny cieľ, ktorý sa týka protiprávneho konania. Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplynulo, že obvinený v prípade verejného prejavu vyjadril svoje osobné názory, ktoré sa týkajú amnestií, ako aj postupu v trestných konaniach a v politických krokoch, pričom vyjadril názor, že tieto by mali byť vykonané v záujme spravodlivosti a právneho štátu. Zastávam názor, že predmetný prejav, ktorý vyšetrovateľ zároveň neuviedol v celom rozsahu, aj keď je v určitom význame ostro formulovaný, neobsahuje znaky priameho, teda exaktného podnecovania k spáchaniu trestného činu, alebo neplneniu si povinností uložených zákonom alebo na jeho základe, pričom taktiež mám za to, že z popisu skutkovej vety uznesenia nemožno vyvodiť, že **došlo k výzve alebo pokynu adresovanému konkrétnym osobám alebo skupinám, aby spáchali trestný čin, alebo si neplnili povinnosti, a to ani v implicitnej forme.**

Výrazy použité obvineným, ako „zbúranie paláca“ alebo „ministerstvo bude zbúrané“, síce môžu v danom prejave pôsobiť expresívnym dojmom, avšak z celkového kontextu prejavu je zrejmé, že uvedené možno považovať za metaforické, eventuálne obrazné vyjadrenie politického nesúhlasu, ktoré nesmeruje k vyvolaniu násillia alebo trestnej činnosti. Išlo o prejav politického nátlaku, ktorý je chránený právom na slobodu prejavu. Z uvedeného dôvodu nesúhlasím s argumentáciou vyšetrovateľa PZ, ktorý uviedol, že „daný výrok predstavuje závažné ohrozenie verejného poriadku a právom chránených hodnôt, čo zakladá trestnoprávnu zodpovednosť. Vzhľadom na spoločenské postavenie obvineného ako bývalý podpredseda Národnej rady Slovenskej republiky a súčasný podpredseda mimoparlamentnej politickej strany, je potrebné zdôrazniť zvýšenú mieru spoločenskej zodpovednosti za jeho verejné vyjadrenie.“ Uvedená argumentácia vyšetrovateľa PZ je právne neudržateľná, a to z dôvodu, že samotné spoločenské postavenie obvineného ako bývalého podpredsedu Národnej rady Slovenskej republiky a politika, nemôže samo o sebe zakladať vyššiu trestnoprávnu zodpovednosť. Demokracia sa vo všeobecnosti vyznačuje tým, že verejne činné osoby majú nielen právo, ale aj povinnosť, vyjadrovať sa ku rozličným, aj politickým témam a to vrátane justície. Použitie ostrých vyhlásení v politickom prejave je súčasťou slobodnej verejnej diskusie, ktorú chráni aj článok 10 Európskeho dohovoru o ľudských právach. V prípade ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Lingens v. Rakúsko, Castells v. Španielsko, Incal v. Turecko) poukazujem na to, že verejne činné osoby, ev. verejní činitelia požívajú **širšiu ochranu slobody prejavu** najmä v rámci verejnej a politickej diskusie (obvinený sa nezaraďuje medzi verejných činiteľov v zmysle Trestného zákona podľa § 128, avšak v občianskoprávnom, ev. v mediálnom zmysle ho možno považovať za verejne činnú osobu). Výrazové prostriedky, ktoré sú obrazné, expresívne či kritické, sú v demokratickej spoločnosti legitímnou súčasťou politického vyjadrenia. Skutočnosť, že obvinený pôsobí ako verejne činná osoba, nezakladá prísnejšiu trestnoprávnu

zodpovednosť, ale naopak, predpokladá sa, že v rámci výkonu politickej funkcie (predseda mimoparlamentnej strany), môže používať expresívnejšie výrazy, samozrejme v zmysle akceptovateľnosti tak, aby neprekročil hranicu výzvy na nabádanie verejnosti na násilie alebo podnecovanie k nenávisti. Mám za to, že **názor vyšetrovateľa PZ, ktorý poukazuje na verejné postavenie obvineného, a tomu svedčiaci prístup, ktorý má spočívať v sprísnení jeho verejného prejavu, je v rozpore s článkom 10 Európskeho dohovoru o ľudských právach, ako aj s rozhodovacou praxou ESLP.**

Ďalej poukazujem na argumentáciu vyšetrovateľa PZ, ktorý uviedol, že „zvýšenú pozornosť je potrebné venovať aj časti verejného vystúpenia obvineného, v ktorom okrem iného uviedol „Opakujem, kľudne ma obviňte z čoho chcete...“, čím naznačil, že si bol vedomý možných následkov svojho konania. Z kontextu výroku je zrejmé, že si uvedomoval riziko, že jeho prejav môže byť považovaný za podnecovanie k protiprávnemu činu, respektíve, že môže ovplyvniť jeho sympatizantov alebo iné osoby k spáchaniu trestného činu“, ktorá je podľa môjho názoru vytrhnutá z kontextu, teda z celého verejného prejavu, a je založená na subjektívnej interpretácii, ktorá nemá oporu v objektívnych dôkazoch. Daná formulácia vyjadruje akési odmietnutie autocenzúry, rezignujúc na obavu z prípadných následkov, avšak nie vedomý zámer vyvolať protiprávne konanie v spoločnosti. Aj keby si bol obvinený vedomý, že jeho prejav môže byť vnímaný nesprávne, **neznamená to, že ho predniesol s úmyslom spáchať trestný čin alebo podnecovať iných k protiprávnemu konaniu.** Vedomie rizika nie je totožné s úmyslom v trestnoprávnom zmysle, ktorý musí byť podľa § 15 Trestného zákona zameraný na spôsobenie konkrétneho následku (napr. že iný človek spácha konkrétny čin). Takýto výklad by neprimerane rozšíril trestnoprávnu zodpovednosť aj na každého občana, ktorý vyjadruje nespokojnosť so štátom či politikmi.

Čo sa týka znaku verejnosti, uvedeného v skutkovej vete (zverejnenie na sociálnej sieti Facebook), k tomu uvádzam, že fakt, že prejav bol určený pre širokú verejnosť, a bol zverejnený na sociálnej sieti Facebook, **neznamená automaticky, že išlo o podnecovanie k trestnej činnosti.** Aj keď sa jedná o verejný prejav, tento mal povahu politického charakteru a spadal do rámca slobody prejavu, ktorá je chránená ústavou a medzinárodnými dohovormi.

K úmyselnej stránke daného trestného činu uvádzam, že je nevyhnutné, aby bol úmysel podnecovania čo najviac konkretizovaný. **V uvedenom prípade obvinený nevyjadril žiadny zámer priamo podnecovať iné osoby k nelegálnemu alebo násilnému konaniu.** Prejavy, ktoré vyjadrujú politický postoj alebo kritiku vládnych krokov, môžu byť aj z hľadiska formy ostré a môžu sa vyznačovať explicitným prejavom, ale nie sú samy o sebe považované za podnecovanie k trestnej činnosti.

Z uvedeného obsahu daného verejného prejavu žiadnym spôsobom nevyplývalo podnecovanie občanov, ev. iných osôb k protiprávnemu konaniu, teda či už k trestnému činu, alebo hromadnému neplneniu si povinností, žiadnym spôsobom výslovne „slovesom“, ale ani konkludentne nenabádal na takéto neplnenie si povinností, uvedené podnecovanie je potrebné chápať najmä ako výslovné nabádanie spoločnosti k trestnému činu (napr. prejav spočívajúci v tom, aby spoločnosť išla verejne porušovať poriadok poškodzovaním jednotlivých budov verejných činiteľov, ev. aby páchali iným spôsobom trestný čin), z prejavu nemožno vyčítať ani len náznak takéhoto konania. Okrem uvedeného poukazujem na to, že išlo o výročie smrti nebohého novinára a jeho nebohej snúbenice, kedy išlo na ich počesť o prejav, dovoľím si tvrdiť emotívnejšieho charakteru, pričom stále možno hovoriť o slobode slova, avšak v medziach a v rámci zákona.

V závere vyšetrovateľ PZ uviedol, citujem, že „*menovaný sa v minulosti opakovane verejne vyjadroval v prospech zásady právneho štátu, pričom uvádzal, že o vine a treste má rozhodovať nezávislý a nestranný súd. Sám viackrát deklaroval, že ak existuje podozrenie zo spáchania trestného činu, je legitímne a žiaduce, aby orgány činné v trestnom konaní konali. Vzhľadom na tieto jeho predchádzajúce vyjadrenia je potrebné konštatovať, že si musel byť vedomý závažnosti svojich výrokov, ako aj možných právnych dôsledkov, ktoré z nich vyplývajú*“. Predmetná argumentácia vyšetrovateľa PZ je právne irelevantná, nakoľko práve dôraz na zákonnosť a nezávislé súdy, dokazuje určitú konzistentnosť postojov obvineného, a poukazuje na to, že jeho verejné vystúpenie bolo vedené snahou upozorniť na možné ohrozenie týchto hodnôt, nie na ich narušenie.

Ďalej vytýkam, že v predmetnej veci **nebolo žiadnym spôsobom vykonané iné dokazovanie**, ani neboli vykonané procesné úkony v postupe pred začatím trestného stíhania (výsluch oznamovateľa, podozrivého) aj napriek tomu, že dozorová prokurátorka uviedla v obsahu odovzdania, že v danej veci vzhľadom len na doposiaľ zabezpečené trestné oznámenie, je potrebné dopočuť tak oznamovateľa, ako aj podozrivú osobu, nakoľko na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu je potrebné aj naplnenie nie len objektívnej stránky, ale aj subjektívnej stránky, teda musí byť prítomné zavinenie, ktoré taktiež žiadnym spôsobom nebolo zisťované. Rovnako vytýkam, že **v prípade prikázania tejto veci Odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Galante, tunajšia prokuratúra nebola o tejto skutočnosti žiadnym spôsobom vyzoomená**, nebol zaslaný listinný podklad o odstúpení danej veci na Odbor kriminálnej polície.

Ďalej taktiež **nie je možné zistiť, z čoho pri analýze jednotlivých zákonných znakov prečinu vychádzal vyšetrovateľ PZ**, keďže tento mal k dispozícii len trestné oznámenie, pričom uvádzam, že **audiovizuálny záznam na CD nosiči, nachádzajúci sa vo vyšetrovacom spise, je založený bez akéhokoľvek listinného podkladu, nie je zjavné, ako k nemu vyšetrovateľ PZ**

prišiel, akým spôsobom ho získal, pričom uvádzam, že dôkazy je potrebné zabezpečovať v rámci prípravného konania zákonným spôsobom, obzvlášť vecné dôkazy (zápisnica o vydaní veci, zaistenie veci, odňatie veci a iné procesné úkony), teda nateraz nevedno, akým spôsobom bol daný dôkaz založený do vyšetrovacieho spisu, a odkiaľ tento nadobudol (v uznesení je len stroho uvedené, že tento bol stiahnutý zo stránky na sociálnej sieti Facebook). **Rovnako uvádzam, že dĺžka záznamu je 2 minúty a 2 sekundy, pričom je zrejmé, aj z dostupne verejných zdrojov, že uvedený záznam je skrátený, a vytrhnutý z kontextu**, nakoľko celková dĺžka verejného záznamu, prístupného z verejných zdrojov, činí niečo vyše 20 minút, čo považujem za účelové, nakoľko v kontexte celkového posúdenia dôkazov osobitnej, ako aj v celkovom súhrne, bolo potrebné zabezpečiť daný záznam v celkovej dĺžke, a zákonným spôsobom, čo však nebolo vykonané.

Ďalej, odhliadnuc od vyššie uvedeného, poukazujem na ďalší závažný nedostatok v postupe vyšetrovateľa PZ, ako aj v rámci odôvodnenia citovaného uznesenia, a to ten, že **sa vyšetrovateľ PZ žiadnym spôsobom nezaoberal možnou aplikáciou materiálneho korektívu v zmysle § 10 odsek 2 Trestného zákona**, ktorý ustanovuje, že *„Nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.“* Z citovaného uznesenia nevyplýva, že by vyšetrovateľ PZ akýmkoľvek spôsobom skúmal, či malo údajné protiprávne konanie reálnu schopnosť vyvolať spáchanie trestného činu, teda či sa skutočne našli osoby, ktoré by sa na základe tohto prejavu rozhodli spáchať násilie (napr. "zbúranie paláca" alebo "ministerstva"), aj napriek skutočnosti, že na naplnenie objektívnej stránky sa uvedené nevyžaduje, avšak ide o okolnosť, ktorú je potrebné skúmať. Ďalej, výrok zaznel v kontexte emotívneho verejného prejavu počas pietnej spomienky, pričom neexistuje žiadny dôkaz o tom, že by jeho slová mali reálny účinok na spoločnosť. Prejav obvineného bol súčasťou politického diskurzu, v ktorom kritizoval hypotetické amnestie, rušenie súdnych a iných inštitúcií a potenciálne zásahy ministra spravodlivosti. V tomto kontexte možno výroky o „zbúraní paláca“ chápať ako obrazné vyjadrenie protestu a občianskeho nesúhlasu, nie ako výzvu k páchaniu konkrétneho trestného činu. Vyšetrovateľ PZ síce uviedol, že dospel k záveru, že *„spoločenská škodlivosť predmetného konania, závažnosť, ako aj spôsob spáchania skutku nepochybne dosahuje takú mieru, ktorá vyžaduje zásah trestného práva“*, **avšak ide len o subjektívne konštatovanie bez preskúmania aplikácie materiálneho korektívu podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona**. Pri preskúmaní aplikácie materiálneho korektívu je potrebné exaktne zhodnotiť jeho znaky, a to spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, a záverom určiť, či ide o závažnosť vyššiu ako nepatrnú alebo nie. Vyšetrovateľ PZ uvedené **nevykonaj, a neuviedol v čom konkrétne spočíva daná závažnosť skutku, a či je vyššia ako nepatrná.**

Zo skutkovej vety vyplýva totiž len to, že obvinený vykonal verejný prejav, pričom uviedol citáciu tohto prejavu, aj to len jeho časť vytrhnutú z kontextu a nie celý, čo predstavuje len zhrnutie presnejšie nevymedzeného konania páchatel'a. Takto uvedené konštatovanie však neobsahuje popis, priebeh a spôsob konania, ktoré by bolo spôsobilé naplniť absentujúci zákonný znak skutkovej podstaty trestného činu podnecovania, najmä z hľadiska objektívnej stránky.

Ak v skutku nie je obsiahnuté konanie v zmysle trestného práva, teda aktívne konanie alebo opomenutie konania, odpadajú ďalšie úvahy, či medzi trestne relevantným konaním páchatel'a a následkom je príčinná súvislosť. Konkrétne konanie páchatel'a je teda nevyhnutným atribútom pre naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 337 Trestného zákona, a preto musia byť okolnosti spáchania skutku v skutkovej vete uznesenia o začatí trestného stíhania a v uznesení o vznesení obvinenia riadne vyjadrené, aby takýto skutok bol určitý a nebolo ho možné zameniť s iným skutkom.

Vyšetrovateľ PZ sa taktiež **žiadnym spôsobom nezaoberal v postupe pred začatím trestného stíhania, či v uvedenom prípade nevykazuje dané konanie páchatel'a iba znaky priestupku**, v dôsledku čoho by prichádzal po zrušení uznesenia v celom rozsahu, do úvahy postup podľa § 197 odsek 1 písmeno a) **Trestného poriadku**.

Na základe uvedených skutočností **nie je možné konštatovať**, že obvinený verejne podnecoval k spáchaniu trestného činu, **pretože jeho prejav neobsahoval žiadne konkrétne a jasné výzvy k trestnej činnosti ani k inej protiprávnej činnosti**. Jeho vyjadrenia majú povahu politického názoru, ktorý je chránený právom na slobodu prejavu, a preto nie je možné považovať jeho konanie za trestný čin podnecovania podľa § 337 Trestného zákona.

Záver vyšetrovateľa PZ, že obvinený si bol vedomý možných následkov vo forme podnecovania, je založený na subjektívnom výklade jednej vety bez preukázania úmyslu, následku alebo vplyvu na iné osoby. Ide o **špekulatívnu konštrukciu**, ktorá nie je v súlade s dokazovaním subjektívnej stránky trestného činu nad rámec rozumnej pochybnosti, ako to vyžaduje § 2 odsek 10 Trestného poriadku, a princípy spravodlivého procesu.

Z uvedených dôvodov považujem citované uznesenie za nezákonné, keďže ním bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre skutok, ktorý nenapĺňa zákonné znaky žiadnej zo skutkových podstát trestných činov uvedených v Trestnom zákone. Uznesenie o začatí trestného stíhania je nezákonné, nakoľko v čase jeho vydania neexistovali také skutkové okolnosti, ktoré by dôvodne nasvedčovali, že bol spáchaný trestný čin podnecovania podľa § 337 Trestného zákona. Zo samotného obsahu verejného prejavu obvineného nie je možné vyvodiť naplnenie objektívnych znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu, najmä chýba konkrétna výzva na

spáchanie trestného činu adresovaná určitým osobám alebo skupine osôb. Rovnako absentuje akýkoľvek dôkaz o tom, že by predmetné vyjadrenia boli spôsobilé reálne vyvolať rozhodnutie iných osôb spáchať konkrétny trestný čin. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že neboli splnené základné predpoklady trestnosti konania, a teda nebolo možné v súlade s § 199 odsek 1 Trestného poriadku zákonne začať trestné stíhanie. Na základe vyššie uvedených ustanovení Trestného poriadku musia byť pred vznesením obvinenia zadovážené také presvedčivé dôkazy, ktoré umožnia ustáliť skutkový a právny záver na takýto postup, pričom k takémuto záveru neprišlo, z dôvodu ktorého je uznesenie aj v časti podľa § 206 odsek 1 trestného poriadku taktiež nezákonné, a je potrebné ho ako celok zrušiť.

Takéto uznesenie preto nie je spôsobilé vyvolať právne účinky, ktoré sa so začatím trestného stíhania a vznesením obvinenia konkrétnej osobe v zmysle ustanovení Trestného poriadku spájajú.

Povinnosťou vyšetrovateľa PZ preto v ďalšom konaní bude na základe riadne zisteného skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, opätovne vo veci rozhodnúť zákonným spôsobom.

S poukazom na vyššie rozpísané skutočnosti a citované zákonné ustanovenia bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 odsek 2 druhá veta Trestného poriadku).

